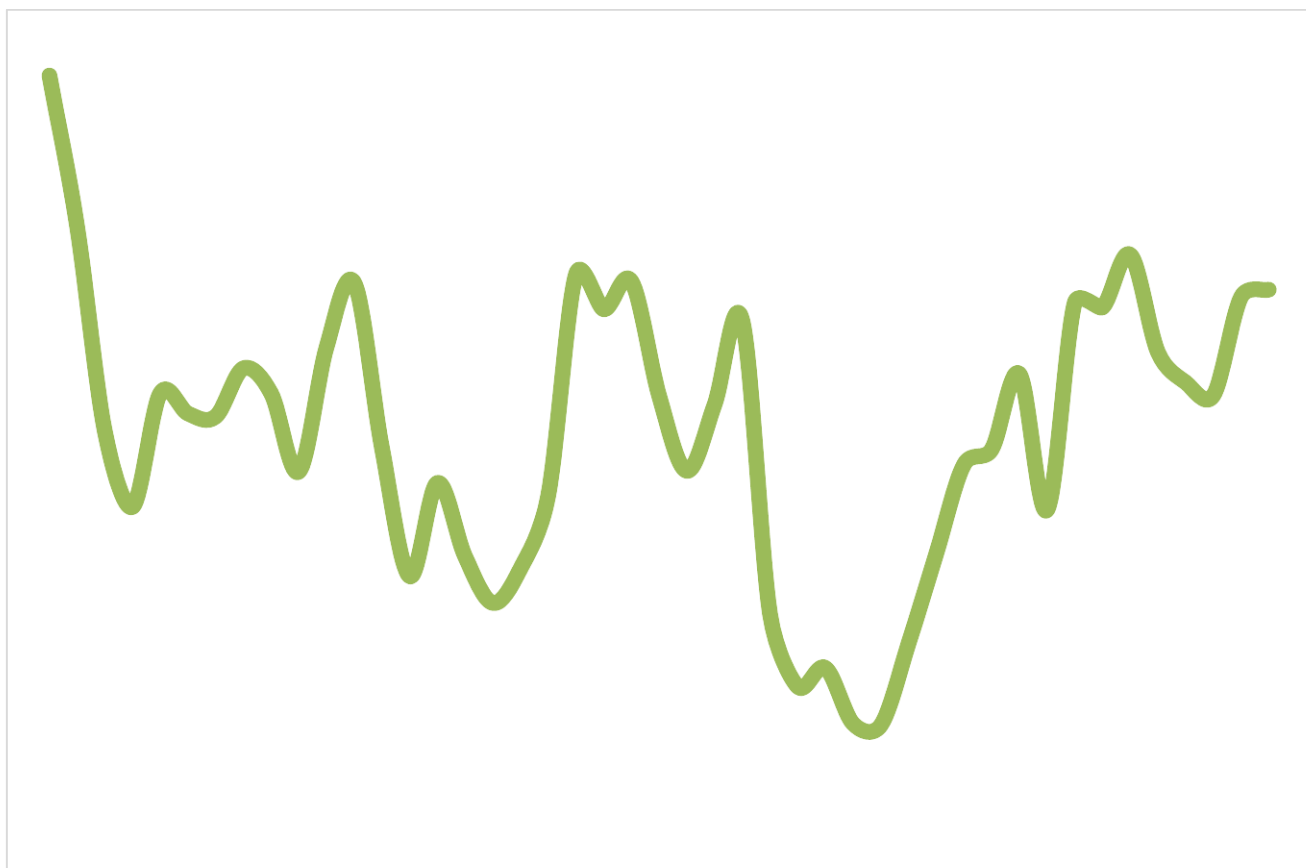

Fördjupningsrapport 2014:1

- *Befolkningsutvecklingen i Kronobergs län*

Innehåll

Sammanfattning av resultat	2
Analys av resultat	3
Bakgrund	4
Länets och kommunernas utveckling ur ett nationellt perspektiv	4
Befolkningsutvecklingens komponenter i Kronobergs län	7
Flyttningar	9
Inom- och utomregionala flyttningar	10
Flyttarnas ålder, bakgrund och flyttriktning	11
In- och utvandring	14
Födda och döda	15
Befolkningstillväxtens geografi och konsekvenser	17
Orter som växer – vad finns gemensamt?	17
Åldersstrukturer	18
Geografin	19
Orter som växer i Kronoberg – vad kännetecknar dem?	22
Urshult – en ort med turistprägel och stark ”byanda”	22
Väckelsång – en ort med god service och pendlingsmöjligheter	23
Tävelsås – en ort med sjö nära boende och närhet till en större arbetsmarknad	23
Lidhult – en gränsbygd med starkt näringsliv	23
Sammanfattande diskussion om orter i Kronobergs län med en befolkningsökning	24
Bilaga 1: Diagram och tabeller	25
Länens befolkningsutveckling, 1990-2013	25
Befolkningsutveckling Kronobergs län, 1989-2013	25
Befolkningsutveckling, kommunerna, 1990-2013	25
In- och utvandringar från Kronobergs län, 1989-2013	26
Inrikes in- och utflyttningar, 1990-2013. Kronobergs län	26
Demografisk försörjningskvot, kommunerna 1990-2013	26
Födda och döda, Kronobergs län, 1990-2013	27
Tätorts-, landsbygds- och småortsutveckling, kommunerna 1995-2012	27
Kronobergs läns folkmängd efter ålder, 2012	27
Andel utrikes födda av befolkningen, 2013, kommunerna	28
Befolkningsutveckling tätorter, 1995-2012	28

Sammanfattning av resultat

- Befolkningsmängden i Kronobergs län fortsätter att öka. Under 10-talet har ökningstakten varit ungefär 1000 personer om året – vilket är den högsta takten under de senaste decennierna.
- Jämfört med flera andra län har Kronoberg haft en god befolkningsutveckling. Sedan 90-talet är det endast storstadsregionerna och till dem närliggande regioner som haft en kraftigare befolkningstillväxt.
- Den främsta anledningen till att länets befolkningsantal ökar är att länet har ett positivt utrikes flyttnetto. Sedan mitten av 00-talet har länet haft ett av rikets högsta invandringsnetto. Under 2013 var invandringen till länet den högsta under flera decennier.
- Sedan andra hälften av 00-talet har länet haft ett positivt födelsenetto som en följd av att det föds fler barn samtidigt som antalet dödsfall minskat något under samma tidsperiod.
- Länet har under 10-talet, och en längre tid innan dess, haft ett negativt inrikes flyttnetto. Antalet inrikes inflyttare har varit förhållandevis konstant sedan mitten av 00-talet, däremot har antalet utflyttningar till andra län ökat.
- En delförklaring till länets negativa inrikes flyttnetto är att en förhållandevis stor andel av invandrarna väljer att flytta till andra län. Då länet har, relativt sett, rikets högsta invandringsnetto får detta genomslag i den inrikes flyttningsstatistiken. Regionen har även, givet befolkningsmängden, en hög antagningsgrad av studenter vilket medför höga flyttsiffror främst vad gäller högutbildade personer i åldern 25-29 år, däremot har länet en relativt sett hög inflyttning av gymnasiestudenter.
- Under 10-talet har både in- och utflyttningen till och från storstadsregionerna i flera fall ökat. Den största negativa förändringen är dock att länets negativa netto gentemot övriga län har ökat.
- Nettoinflyttningen från länets kommuner in till Växjö kommun har under 10-talet minskat jämfört med andra hälften av 00-talet. Dock är nivån fortsatt relativt hög och Växjö är den kommun i länet som sedan 90-talet stått för länets befolkningsökning. Generellt sett har länets befolkningstillväxt präglats av en skevhet mellan centrum och periferi. Alvesta och Älmhult har dock haft en positiv utveckling under 10-talet.
- Antalet orter med befolkningstillväxt har ökat sedan mitten av 00-talet; ur ett längre perspektiv är det främst centralorter och orter i nära anslutning till Växjö som växt. Svagast befolkningsutveckling har småorter och landsbygden haft.

Analys av resultat

En regions befolkningsutveckling är en komplex sammansättning av en rad olika drivkrafter. Denna komplexa sammansättning av olika faktorer som betingar människors flyttningsmönster kan delas in i individbundna egenskaper respektive omgivningsegenskaper och egenskaperna kan verka både stabiliserande och omfördelande¹. Exempelvis är människors sociala band till en plats individbundna egenskaper som ökar människors benägenhet att bo kvar på en plats. Däremot är arbetsmarknadens utveckling en omgivningsegenskap som i hög grad påverkar människor att flytta till nya platser där arbeten växer fram.

I hög utsträckning är bosättningsmönster marknadsstyrda i den meningen att människor flyttar dit det finns tillgång till arbete eller utbildning, och rörligheten har under senare decennier ökat. Som en följd av detta har geografins betydelse för tillväxten kommit att uppmärksammas allt mer. I skolbildningen ”den nya ekonomiska geografien” framhålls särskilt hur olika platsbundna egenskaper påverkar tillväxten. Exempelvis förklaras den starka urbaniseringstrenden med att tjänstesektorn primärt växer i större städer som en följd av att där redan finns tillgång till en stor marknad men också säkrad kompetensförsörjning och andra fördelar som följer med att ha verksamheter tätt placerade. Motsatt utveckling har, i stora drag, präglat industrikommuner och bruksorter².

Som en följd av globalisering och rationaliseringar har antalet industriyrken minskat, vilket medfört att befolkningen i mindre kommuner – där industriyrken ofta utgjort en viktig och stor del av arbetsmarknaden – minskat parallellt med en ökad inflyttning till städer. Detta omflyttningsmönster har tenderat till att intensifierats under lågkonjunkturer, då stora neddragningar inom vissa geografier medfört att människor sökt sig till andra geografier, inte sällan städer, där konjunkturutvecklingen varit starkare. En ytterligare faktor som är viktig att beakta för att förstå flyttningar från mindre- till större kommuner är att allt fler väljer att söka vidare till eftergymnasiala studier och därmed söker sig till högskolan som ofta är förlagd till den regionala centrumstaden³.

Även Kronobergs län har sedan nittioalet präglats av en tilltagande koncentring till länets största kommun. Utvecklingen har, ur ett längre perspektiv, medfört en asymmetrisk befolkningsutveckling inom länet, men sett ur ett större perspektiv brukar tillväxten i en centrumstad på sikt medföra positiva spridningseffekter till omkringliggande orter och kommuner. De senaste årens befolkningsutveckling inom Kronobergs län, där ett flertal orter har haft en positiv befolkningstillväxt, indikerar att sådana spridningstendenser även kommit att framträda i Kronobergs län.

¹ För läsning om drivkrafter bakom flyttningar, se: Wiberg, Ulf. *Norrland – gles, glesare, glesast*. URL: <http://www.mkc.botkyrka.se/biblioteket/Publikationer/hemortkap6.pdf>

² För läsning om ”den nya ekonomiska geografien” se: VG-regionen. *Västsverige och den nya ekonomiska geografien*. URL: <http://www.vgregion.se/upload/Regionkanslierna/regionutveckling/analys/VSV%20och%20NEG%20delad%201.pdf>

³ För läsning om inrikes omflyttningar mellan olika typer av geografier, se: SCB. *Inrikes omflyttningar*. URL: http://www.scb.se/statistik/BE/BE0701/2000I02/BE51ST0204_10.pdf

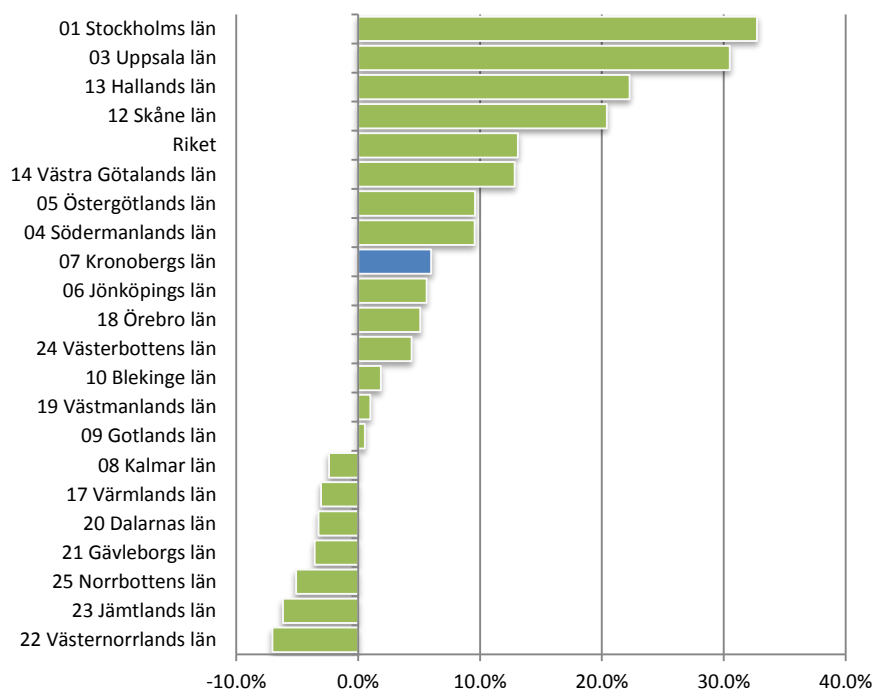
För i en region med aggregerad befolkningstillväxt ökar den totala efterfrågan på bostäder och även antalet boendepreferenser ökar. Detta innebär att bostäder i orter inom pendlingsavstånd till den regionala centrumstaden blir attraktiva i takt med att priserna inne i centrumstaden ökar. Därmed skapas möjligheter till en regional befolkningstillväxt med mer spridning. Mindre orter kan erbjuda attraktiva och prisvärda boenden och andra typer av miljöer än vad som finns i staden. Under de senaste åren finns tendenser till en sådan utveckling i Kronobergs län, där ett flertal orter runt Växjö haft en positiv utveckling.

Bakgrund

De senaste decennierna har präglats av en tilltagande urbanisering, och allt fler lever i städer samtidigt som mer glesbebyggda kommuner har haft en svag befolkningsutveckling. Kronobergs län är, sett till befolkningsmängd, rikets fjärde minsta län, men har under det senaste decenniet haft en positiv befolkningsutveckling. En regions befolkningsutveckling är uppbyggd utifrån tre komponenter: utrikes flyttnetto, inrikes flyttnetto samt födelsenetto. Tillsammans utgör dessa komponenter summan för en geografisk utveckling. Det är runt dessa tre komponenter denna rapport är uppbyggd och i fokus är Kronobergs län och dess kommuner men även ett ortsperspektiv anläggs i rapportens avslutande del.

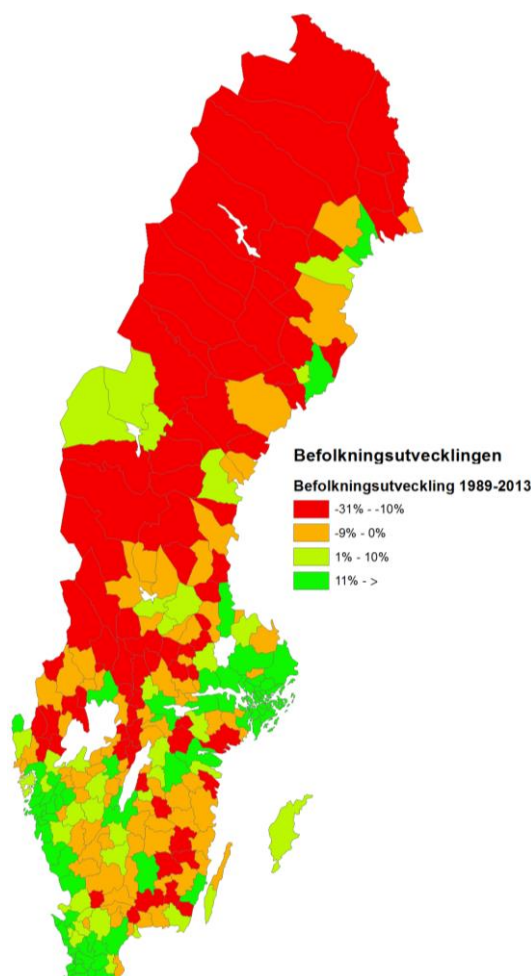
Länets och kommunernas utveckling ur ett nationellt perspektiv

Diagram 1: Länens befolkningsutveckling 1989-2013

Kronobergs län har både ur ett kort- och långsiktigt perspektiv haft en god befolkningsutveckling, men den starkaste befolkningstillväxten har skett i storstadsregioner och län i nära anslutning till dem. Totalt har fyra län – Uppsala, Stockholm, Halland samt Skåne – haft en befolkningsutveckling över riksgenomsnittet (13,1 %) sedan 1989. Stockholms län har sedan nittiotalet haft en exceptionell befolkningsutveckling på över 30 %. Svagast befolkningsutveckling har de – med undantag för Västerbotten – nordliga länen haft som en följd av utflyttning till större städer.

Karta 1: Befolkningsutveckling Sveriges kommuner

Flera av rikets mindre kommuner kämpar idag med ett minskande befolkningsantal. Sedan nittiotalet, då en stor omförflyttning inom landet skedde som en följd av lågkonjunkturen, har över hälften av landets kommuner haft en negativ befolkningsutveckling. Perifera kommuner, som inte sällan har en mer ensidig näringsstruktur, har överlag haft en negativ befolkningsutveckling sedan nittiotalet. Utvecklingen tenderar att bli självförstärkande då endast 20 % kommunerna som haft en negativ utveckling under tidsperioden 1990-2013 har haft en positiv befolkningsutveckling under 10-talet.

Befolkningstillväxten inom landet, under de senaste decennierna, har varit koncentrerad och ägt rum i regionala centrum- och förortskommuner. En spridningseffekt synes inträffa vid ett visst stadium när en centrumstad växer vilket

på sikt bidrar till att befolkningen som arbetar inom regionen tenderar att söka sig bortom själva centrumstaden för att istället välja att bo i en mindre, men fortfarande centrumnära kommun eller ort. Oftast sker utflyttningen till förortskommuner när människor befinner sig i 30-årsåldern, som en följd av att studierna då ofta är avslarade och man står i begrepp att bilda familj.

Tabell 1: Kommunernas befolkningsutveckling i Kronobergs län

Årlig befolkningsutveckling i genomsnitt, procent						
	1990-94	1995-99	2000-04	2005-09	2010-13	1990-2013
0760 Uppvidinge	-0.1%	-1.2%	-0.8%	-0.9%	-0.1%	-0.5%
0761 Lessebo	0.4%	-1.3%	-0.6%	-0.7%	-0.3%	-0.4%
0763 Tingsryd	0.0%	-1.4%	-0.9%	-1.0%	-0.4%	-0.7%
0764 Alvesta	0.2%	-1.0%	-0.2%	-0.4%	0.7%	-0.1%
0765 Älmhult	0.2%	-0.6%	0.0%	-0.1%	0.3%	0.0%
0767 Markaryd	-0.6%	-1.5%	-0.6%	-0.7%	-0.1%	-0.6%
0780 Växjö	1.0%	0.4%	0.8%	1.0%	1.1%	0.9%
0781 Ljungby	0.3%	-0.4%	-0.1%	0.0%	-0.1%	0.0%
Kronoberg	0.5%	-0.4%	0.1%	0.1%	0.5%	0.2%
Årlig befolkningsutveckling i genomsnitt, antal						
0760 Uppvidinge	-6	-122	-80	-39	-8	-53
0761 Lessebo	33	-117	-47	-7	-27	-33
0763 Tingsryd	6	-190	-118	-107	-51	-94
0764 Alvesta	49	-195	-34	-22	131	-20
0765 Älmhult	29	-102	-5	30	47	-2
0767 Markaryd	-65	-160	-58	-15	-11	-64
0780 Växjö	717	268	597	1054	950	707
0781 Ljungby	69	-100	-27	81	-33	-1
Kronoberg	832	-720	227	975	999	440

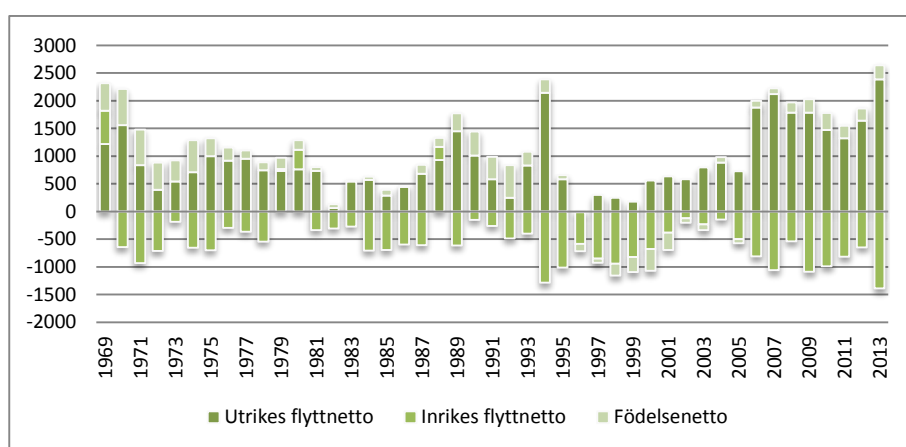
I Kronobergs län har den demografiska utvecklingen följt de stora drag som går att urskilja på riksnivå; Växjö, i egenskap av regional centrumkommun, har sedan nittioåret haft en befolkningsökning på nästan 25 %, vilket är i nivå med kommunerna Linköping och Uppsala. Parallellt med Växjös stora befolkningsökning har fyra av länets kommuners befolkningsantal minskat med runt -10 % eller mer, vilket är något av de kraftigaste minskningarna i södra Sverige. Länets mellanstora kommuner, Alvesta, Ljungby samt Älmhult, har under samma tidsperiod haft en mer stabil befolkningsutveckling och endast minskat med någon procent.

Befolkningsutvecklingen i länet var som svagast under andra hälften av nittioåret som en följd av att utflyttningen ökade och att antalet födda och invandrade minskade. Det var även under denna tid åverkningarna från nittiotalskrisen gjorde sig gällande genom minskade antalet arbetstillfällen vilket föranledde många till att söka boende och arbete på annan ort och värst drabbades länets mindre kommuner. Utvecklingen medförde att Växjös befolkningstillväxt under denna tid inte balanserade nedgången i övriga kommuner och därför hade länet en negativ utveckling under denna femårsperiod.

Den negativa befolkningsutvecklingen under andra hälften av nittio-talet har sedan varit ihållande i en majoritet av länets kommuner. Dock har intensiteten i minskat något. Parallellt med att de mindre kommunerna i länet har haft en förhållandevis svag befolkningsutveckling har Växjö kommun haft en stadigvarande befolkningstillväxt runt 1 % om året sedan mitten av 00-talet. Under 10-talet har tre av länets åtta kommuner haft en positiv befolkningsutveckling. Framförallt är det Alvesta kommuns befolkningstillväxt under de senaste åren som bryter mot tidigare perioder.

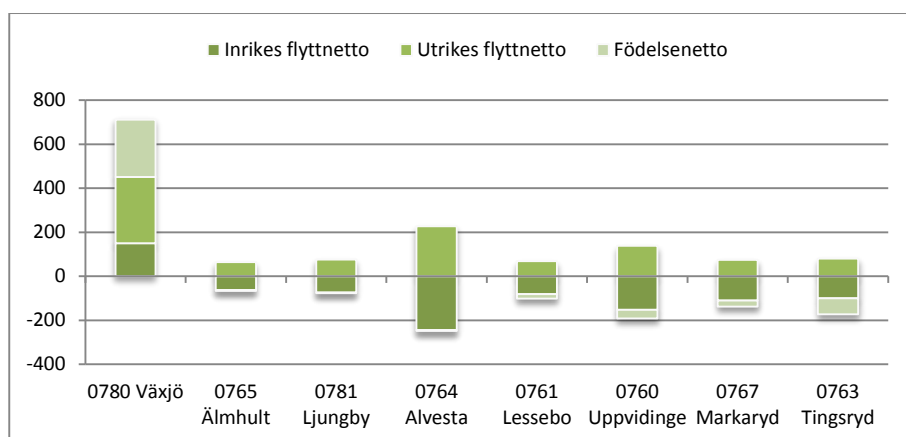
Befolkningsutvecklingens komponenter i Kronobergs län

Diagram 2: Befolkningsutvecklingens komponenter i Kronobergs län, 1969-2013

Att länets befolkning ökar beror på invandringen som har balanserat regionens negativa inrikes flyttnetto under flera år. Att länets befolkningsökning tilltagit under senare år beror således på höga invandringsnivåer och under 2013 nådde länet den högsta invandringsnivån någonsin, vilket bidrog till att befolkningen ökade med drygt 1200 personer. Samtidigt sjönk det negativa inrikes flyttnettot till den lägsta nivån någonsin, men födelsenettot var positivt och ökade jämfört med de senaste två åren.

Diagram 3: Befolkningsutvecklingens komponenter i kommunerna, årsmedeltal 1990-2013

Det är endast Växjö kommun som under tidsperioden 1990-2013 har haft ett positivt värde på samtliga av de tre komponenter som utgör summan av en geografis befolkningsutveckling. Övriga kommuner har, i varierande utsträckning, haft en negativ utveckling vad gäller inrikes flytt- och födelsenetto. Graden av ökning eller minskning inom de olika parametrarna pendlar relativt kraftigt mellan åren, men sett till den långsiktiga utvecklingen är utvecklingen förhållandevis stadigvarande särskilt vad gäller inrikes flytt- och födelsenetto.

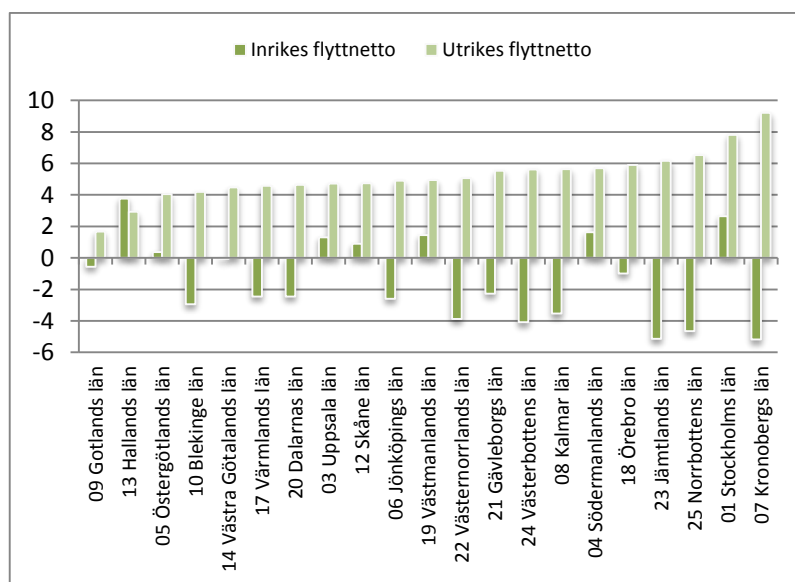
Samtliga kommuner har under tidsperioden 1990-2013 haft ett positivt utrikes flyttnetto, men i flera fall har det inte varit tillräckligt stort för att kompensera den inrikes utflyttningen och det negativa födelsenettet. I generella drag kan befolkningsutvecklingen inom länet under tidsperioden 1990-2013 beskrivas med att Växjö kommun har växt samtidigt som övriga kommuner har haft en, i varierande grad, negativ eller förhållandevis stillastående utveckling.

Flyttningar

Allt fler kommuner och regioner arbetar med att attrahera inflyttare genom olika former av platsmarknadsföringsstrategier. Men vad är det egentligen som förklarar att en del orter växer samtidigt som andra krymper? Studier visar att basfaktorer som närhet till en större arbetsmarknad, tillgång till ett bra boende och infrastruktur samt god offentlig service är av stor betydelse.

Historiskt sett kan befolkningsutvecklingen förstås utifrån arbetsmarknadens utveckling. När industrialiseringen påbörjades skedde en flytt från agrara områden in till bruksorter där industrierna växte fram. Under nittiotalskrisen, då industrisektorn drabbades hårt, kom flyttarna att gå från mindre industrikommuner, eller bruksorter, in till städer där en ny expanderande tjänstesektor växte fram.

Diagram 4: Inrikes och utrikes flyttnetto i relation till befolkningsantalet, i promille. Årsmedeltal 2010-2013.

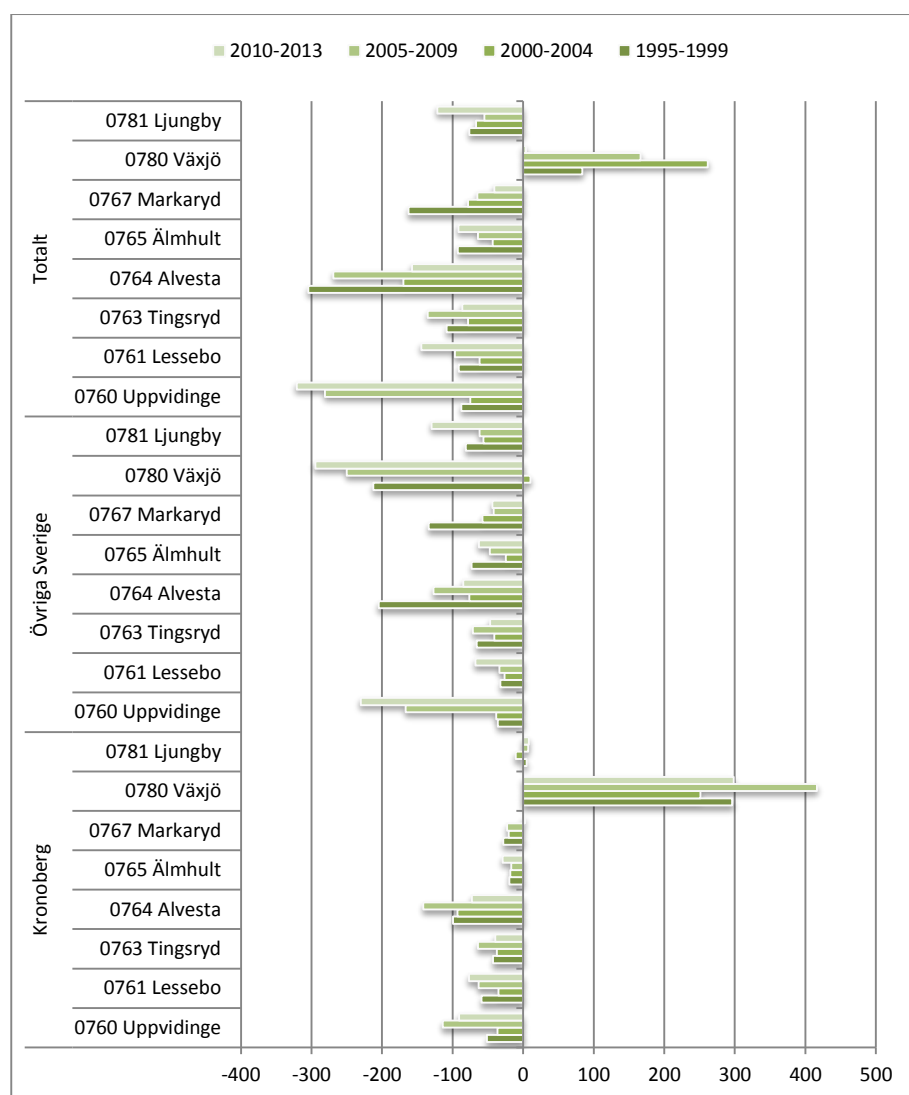

Kronobergs län särskiljer sig gentemot övriga län genom att ha det lägsta inrikes flyttnettot, relativt sett, men det högsta invandringsnettot. Sju län har under 10-talet haft ett positivt inrikes flyttnetto, och i huvudsak är det Stockholms län som attraherar inrikes inflyttare. Under tidsperioden 2010-2013 stod Stockholms län för ungefär 80 % av det positiva inrikes flyttnettot, vilket i faktiska tal innebär ungefär 5500 personer årligen.

Kronobergs läns positiva befolkningsutveckling, och att den har varit starkare än i jämförbara län, kan utifrån diagrammet förklaras med att länet har en, relativt sett, hög invandring. Län med en lägre invandring – särskilt mindre län – har däremot haft en förhållandevis svag befolkningsutveckling då invandringsnettot inte kompenserat det negativa inrikes flyttnettot. Men fastän Kronobergs län under 10-talet har haft rikets högsta invandringsnetto, i relation till befolkningens mängd, är andelen utrikes födda av befolkningen lägre än i riket som helhet.

Inom- och utomregionala flyttningar

Diagram 5: Inom- och utomregionala flyttningar i årsmedeltal, netto, 1995-2013, kommunerna.

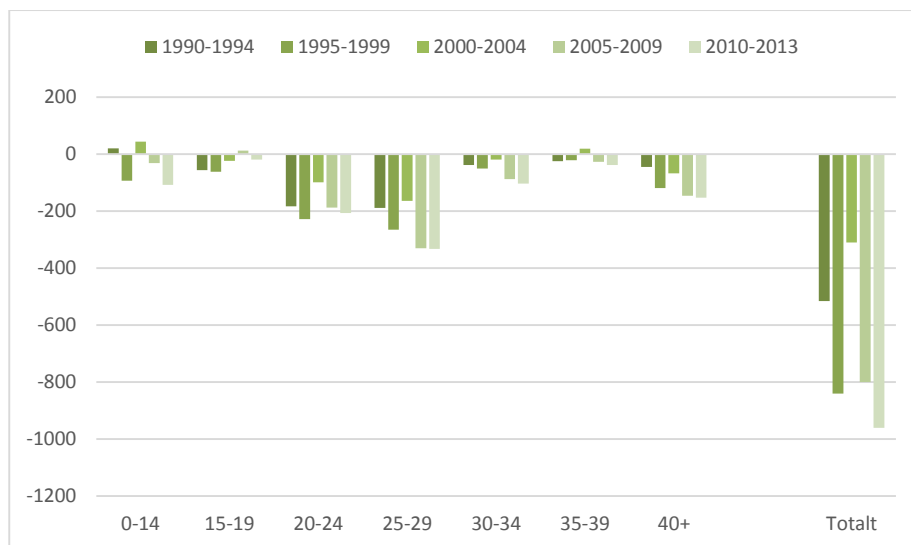

Samtliga av länets kommuner, förutom Växjö kommun, har under en längre tid haft ett negativt inrikes flyttnetto. Att Växjö kommun haft ett positivt inrikes flyttnetto, historiskt sett, har berott på inflyttningen från övriga länskommuner – dock har kommunens positiva inrikes flyttnetto under 10-talet närmast sig en nollgräns som en följd av minskad nettoinflyttning från övriga länskommuner, jämfört med andra hälften av 00-talet, och en ökad utflyttning till övriga Sverige. Totalt har det inrikes flyttnettot minskat i fem av åtta länskommuner under 10-talet.

Att det negativa inrikes flyttnettot ökat i flera kommuner beror inte på att inflyttningen minskat – den har *de facto* ökat – utan på att utflyttningen från kommunerna och länet – främst till övriga Sverige – ökat. Totalt har utflyttningen från länet under 10-talet, i jämförelse med tidsperioden 2000-2004, ökat med 18 %, samtidigt som den inrikes inflyttningen ökat med 6 %, vilket resulterat i ett ökat negativt inrikes flyttnetto för länet som helhet.

Flyttarnas ålder, bakgrund och flyttriktning

Diagram 6: Inrikes flyttnetto efter åldersgrupper. Årsmedeltal 1990-2013, Kronobergs län

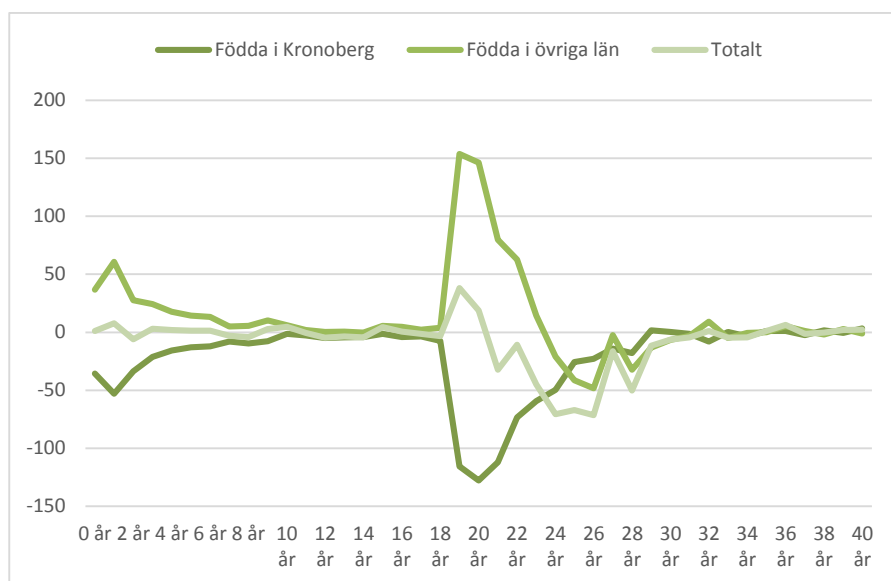

Länets negativa flyttnetto beror främst på att ungdomar flyttar från länet. I de flyttningsintensiva åldrarna är det långt fler som flyttar från än till länet vilket genererar ett negativt inrikes flyttnetto. Det negativa underskottet har under 10-talet förstärkts inom samtliga åldersgrupper – jämfört med föregående femårsperiod – och som störst är underskottet inom gruppen som är 25-29 år. Den primära anledningen till det ökade underskottet, totalt sett, är att utflyttningen har ökat samtidigt som inflyttningen befunnit sig på en liknande nivå sedan mitten av 00-talet.

En förklaring till att länet har ett högt inrikes flyttunderskott, och att det ökat, är att invandringen till länet är – relativt sett – hög och förhållandevis många invandrare som får asyl väljer att efter ett tag flytta från Kronoberg. Detta får utslag i den inrikes flyttstatistiken för länet då en person som invandrat under ett år kan registreras både som ”invandrad” och ”inrikes utflyttad” – detta förstärks särskilt eftersom länet har, i relation till befolkningens mängd, en hög invandring. Denna tendens får särskilt genomslag under år med höga invandringsnivåer; exempelvis ökade den inrikes utflyttningen relativt kraftigt under 1994 och 2013 då invandringen till länet nådde höga nivåer. Under första hälften av 00-talet, när invandringen till länet var lägre än under andra hälften av 00-talet, sjönk också det negativa inrikes flyttunderskottet till lägre nivåer.

Redan ett år efter invandringstillfället till länet, har ungefär var femte utlandsfödd person flyttat från Kronobergs län. I några av länets mindre kommuner får detta särskilt stort genomslag i den inrikes flyttstatistiken. I exempelvis Uppvidinge kommun, som har en hög invandring i förhållande till kommunens befolkningens mängd, var 40 % av dem som flyttade till andra kommuner under tidsperioden 2010-2012 utlandsfödda och på länsnivå var ungefär var fjärde inrikes utflyttare under samma tidsperiod utlandsfödd.

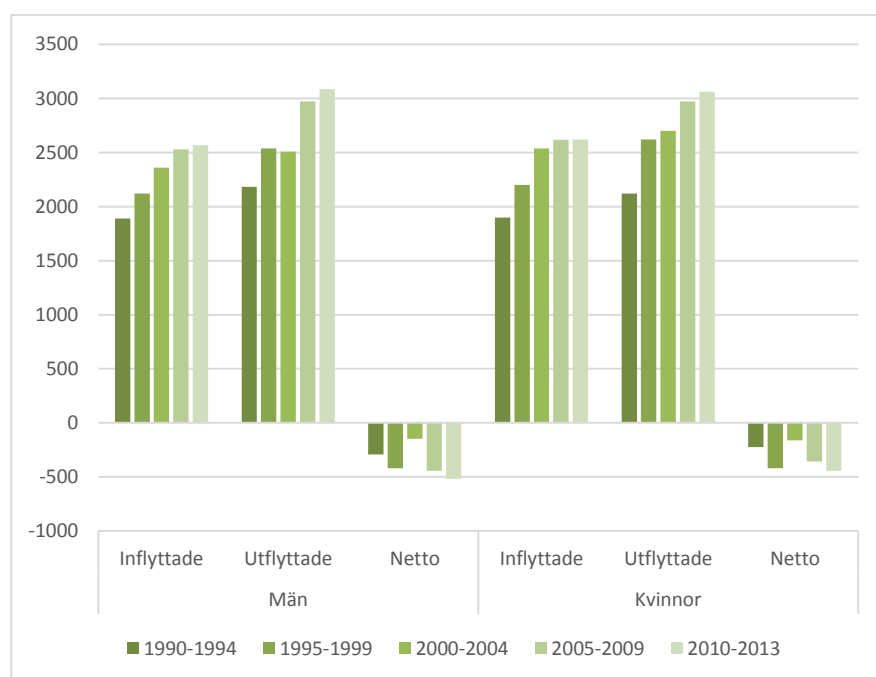
Diagram 7: Inrikes flyttnetto, efter födelselän, 0-40 år. Årsmedeltal 2010-2012, Kronobergs län.

Studier- och yrkesval styr i hög grad en individs flyttcykel vilket inte minst genomsyrar ungdomars flyttningar till och från Kronobergs län. Universitetet i regionen attraherar inflyttare från andra län, samtidigt som många ungdomar födda i Kronobergs län väljer att studera på annan ort. Återflyttningsfrekvensen till länet är förhållandevis låg, då många som flyttar stadgar sig på nya boendeställen efter dem har passerat de mest flyttintensiva åldrarna. Å andra sidan blir många av de studenter som flyttar till länet för att studera också kvar efter studierna.

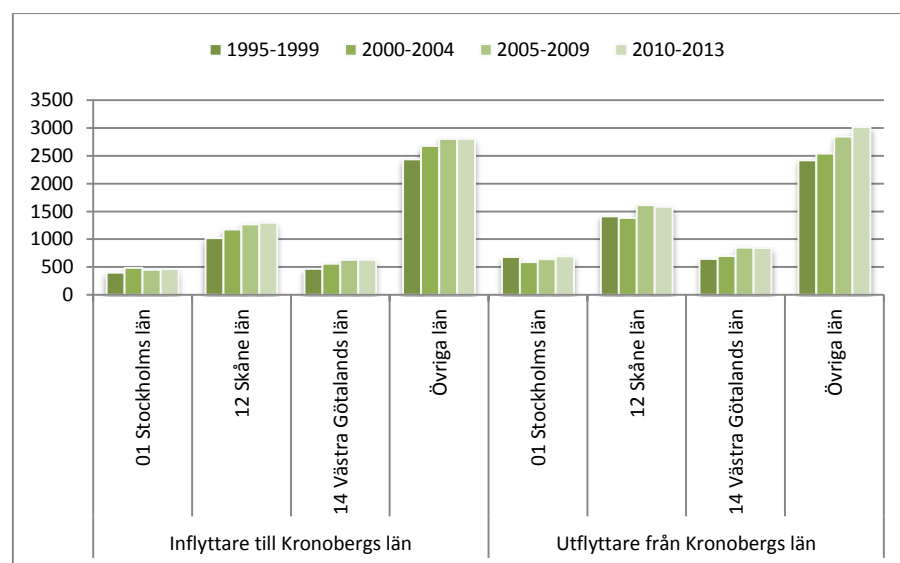
Länet har ett negativt flyttnetto vad gäller högutbildade studenter. Detta beror på att många ungdomar från andra län flyttar hit för att studera på universitet, och när de är färdiga flyttar en viss andel av denna grupp till andra delar av landet; det samma gäller för ungdomar födda i Kronoberg. En anledning till att länet har ett negativt utflyttningsnetto vad gäller högutbildade individer är att antalet studenter i länet, i relation till länets storlek, är relativt högt; även med hänsyn tagen för studenter på Linnéuniversitetet som studerar i Kalmar. I jämförelse med exempelvis universitetet i Östergötland, Norrbotten, Halland samt Örebro hade Linnéuniversitetet under 2011 mer än dubbelt så hög nybörjarkvot (antalet nybörjare i förhållande till länets befolkningsstorlek). Detta förhållande medför att länet, relativt sett, får ett "överskott" på högskolestudenter.

Diagram 8: Inrikes flyttnetto utifrån kön, årsmedeltal 1990-2013, Kronobergs län

Historiskt sett har det flyttat fler kvinnor än män från länet men sedan mitten av 00-talet har detta ändrats som en följd av att antalet män som väljer att flytta ut från länet har ökat. Under 10-talet har det till och med flyttat något fler män än kvinnor från länet. Förklaringar till varför fler kvinnor än män, historiskt sett, flyttat från länet är bland annat att länet har ett traditionellt genuskontrakt i den meningen att näringslivet präglas av mansdominerade branscher vilket föranlett kvinnor att studera och söka sig till arbetsmarknader där deras kompetens efterfrågas. Men senare års utjämning mellan grupperna kan bero på att det blir vanligare att även män studerar vidare och att det har varit fler män än kvinnor som invandrat till länet och som sedan valt att flytta till ett annat län.

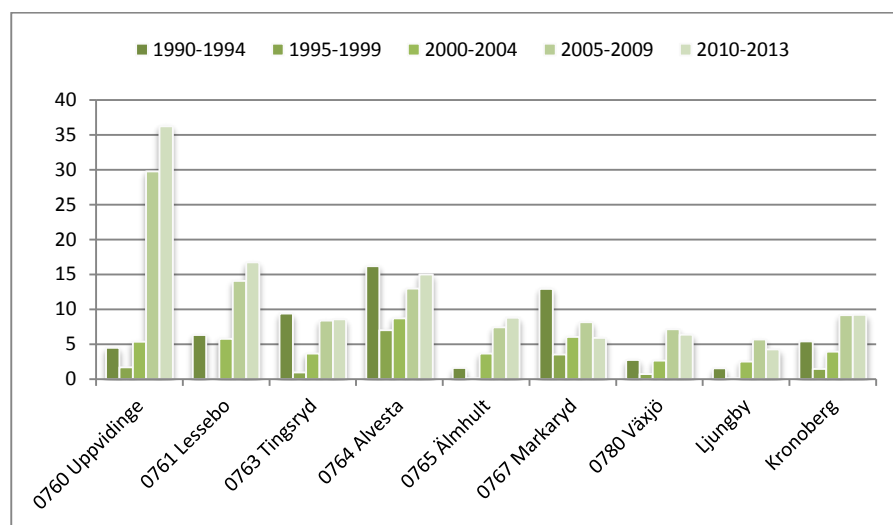
Diagram 9: In- och utflyttningslän, 1995-2013.

Både in- och utflyttare till och från storstäderna, i förhållande till Kronobergs län, har ökat sedan nittiotalet. Sedan nittiotalet har det negativa nettounderskottet minskat gentemot Stockholm – dock har det ökat återigen sedan mitten av 00-talet – och Skåne län, men däremot har det ökat i förhållande till Västra Götaland. Den största förändringen vad gäller nettoflyttning har skett i relation till ”övriga län” utanför storstadsregionerna. Nettounderskottet i förhållande till dessa län har ökat relativt kraftigt, och detta främst i relation till Kalmar, Östergötland samt Södermanland.

In- och utvandring

Diagram 10: Utrikes flyttnetto i relation till befolkningsantalet, i promille. Årsmedeltal 2010-2013, kommunerna i Kronobergs län.

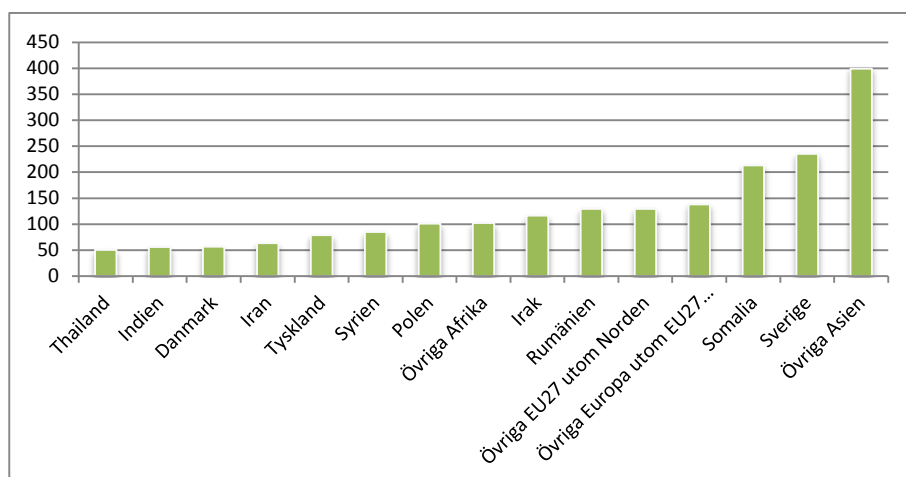

Invandringen till länet har sedan mitten av 00-talet ökat. Ökningen har resulterat i att länet numera har rikets högsta, relativt sett, utrikes flyttnettoöverskott. Invandringen har under 10-talet, jämfört med tidsperioden 2005-2009, ökat i samtliga kommuner förutom i Markaryds kommun där den minskat med över 15 %. På länsnivå har invandringen under 10-talet jämfört med 00-talet ökat med sammanlagt 10 %. Ökningen har varit som störst i Uppvidinge och Lessebo kommun.

Under andra hälften av 90-talet och första hälften av 00-talet var det utrikes flyttnettot lågt vilket medförde att länet hade en svag befolkningsutveckling under denna tidsperiod. Invandringen, i relation till folkmängd, har varit högst varierad mellan länets kommuner. Högst har det utrikes flyttnettot under 10-talet, i relation till befolkningsmängden, varit i Uppvidinge, Lessebo samt Alvesta, vars utrikes flyttnetto är högre än länsgenomsnittet.

Parallellt med en ökad invandring har även utvandringen från länet ökat. Under 10-talet har utvandringen, jämfört med andra hälften av 00-talet, på länsnivå ökat med nästan 30 %. I Ljungby och Växjö kommun har den ökat med drygt 40 %, vilket är en långt större ökning än i övriga kommuner. Endast i Lessebo kommun minskade utvandringen under samma tidsperiod.

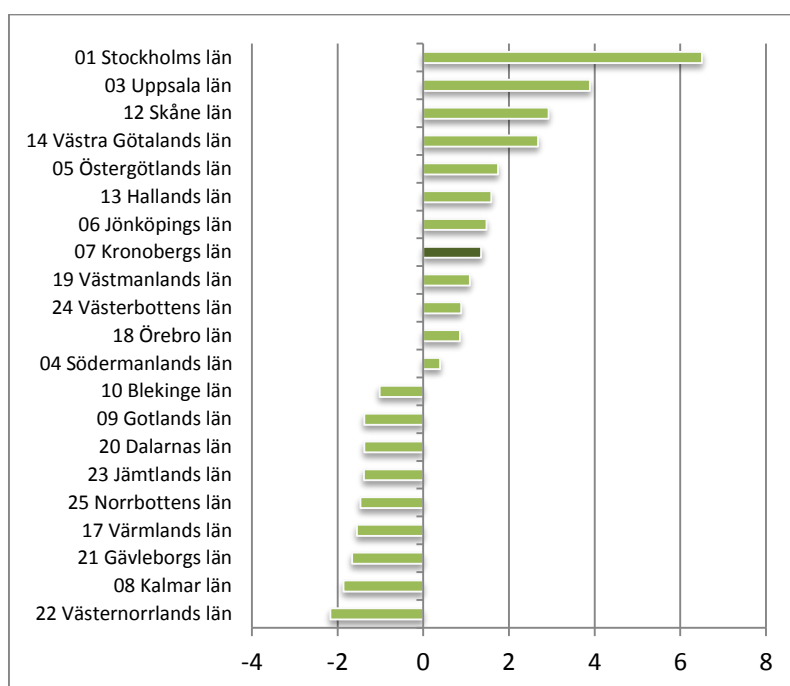
Diagram 11: Invandring efter födelseland. Årsmedeltal 2010-2012, Kronobergs län.

Den vanligaste invandrargruppen, utifrån härkomst, har under tidsperioden 2010-2012 varit invandrare från Övriga Asien, följt av svenskar som återinvandrat till Sverige samt somalier. Av utvandrarerna under samma tidsperiod var den vanligaste nationaliteten svenskar, som stod för sammanlagt 38 % av flyttarna som företogs från länet till ett annat land.

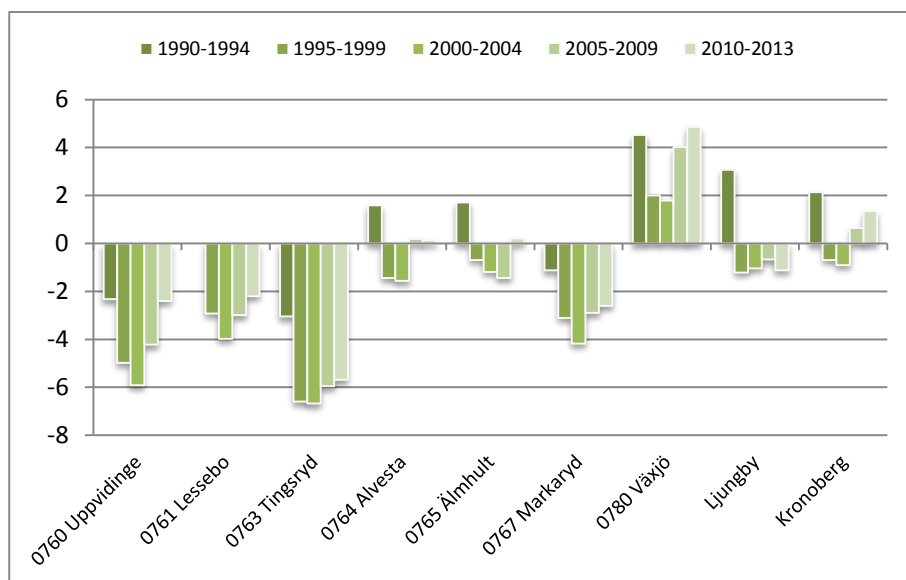
Födda och döda

Diagram 12: Födelsenetto i relation till befolkningsantalet, i promille. Årsmedeltal 2010-2013.

Kronobergs län har under 10-talet tillsammans med Jönköpings län haft ett förhållandevis, i jämförelse med flera andra regioner, högt födelsenetto. Utöver dessa två län är det främst storstadslänet och regioner i dess närhet som under samma tidsperiod har haft ett positivt födelsenetto. Län som under en längre tid har haft en negativ befolkningsutveckling har även haft ett lågt födelsenetto som en följd av att det främst är yngre människor som flyttar.

Diagram 13: Födelsenetto i relation till befolkningsantalet, i promille. Årsmedeltal 2010-2013, kommunerna i Kronobergs län.

Födelsenettet i länet har ökat sedan andra hälften av 00-talet och under de första åren av 10-talet har nettot fördubblats. Nettot var dock högre under babyboomen som briserade under nittioåret och sedan dess är det primärt Växjö kommun som haft ett stadigvarande positivt födelsenetto. I länets mindre kommuner har däremot nettot under de senaste decennierna varit negativt och långt under länsgenomsnittet. Dock har samtliga kommuner, förutom Ljungby, haft en positiv utveckling under 10-talet i jämförelse med tidsperioden 2005-2009.

Anledningen till att länets födelsenetto har ökat under 10-talet är att antalet födda ökat samtidigt som antalet döda minskat. Särskilt kraftig födselökning har skett i Växjö, Alvesta samt Älmhult; i samtliga av dessa kommuner har antalet födda ökat med ungefär 10 % jämfört med andra hälften av 00-talet.

Befolkningstillväxtens geografi och konsekvenser

Kronobergs län har under längre tid haft en positiv befolkningsutveckling och i synnerhet är det Växjö kommun som har växt. Men för att få en bättre förståelse för vilka delar av länet som växer, och hur människor väljer att bo, följer i detta avsnitt en mer finmaskig redogörelse om hur länets befolkningsmängd fördelas över landsbygd, småorter samt tätorter och hur denna sammansättning förändrats över tid.

Orter som växer – vad finns gemensamt?

Åtskilliga kommuner och regioner har under senare decennier kommit att arbeta med platsmarknadsföring i strävan att attrahera inflyttare. En stark image, eller varumärke, är givetvis en fördel när man ska locka till sig nya invånare. Frågan är dock vad är det som ska marknadsföras? Vad är det egentligen som styr en människas boendeval – och vad har de orter som lyckats attrahera inflyttare gemensamt?

I Tillväxtanalys studie *Orter med befolkningsökning*⁴ studeras ett 40-tal orter som har haft en positiv befolkningstillväxt trots att hemkommunen har haft en negativ befolkningsutveckling. Den studerade tidsperioden är 2000-2010. Slutsatsen i rapporten är att det givetvis finns skillnader mellan orterna vad gäller deras storlek, geografiska förhållande till andra tätorter, befolkningssammansättning och så vidare. Men där finns även likheter som kan utgöra delförklaringar till varför orterna har haft en befolkningstillväxt.

I rapporten framkommer att orter med en befolkningstillväxt oftast är: a) tätorter inom pendlingsavstånd till andra tätorter, b) gränsorter, c) tätorter med turismprägel, d) sjö- eller skärgårdsnärda orter, e) tätorter med utpräglad ”byanda”. Några av orterna kännetecknades av flera av de nämnda egenskaperna, andra endast av någon. Men egenskaperna ger en fingervisning om vad som förmodligen utgör en lockelse på potentiella inflyttare.

Men enligt rapporten är det inte tillräckligt att endast erbjuda sjönära boende eller vara allmänt turistig. Det finns, menar författarna, fem förutsättningar som måste finnas på plats – oavsett ort – för att den ska framstå som attraktiv för potentiella inflyttare: a) bra infrastruktur (vägar, kommunikationer, bredband), b) god offentlig service, c) närhet till arbetsmarknader, d) attraktivt boende (gärna nära vatten), e) goda sociala strukturer (kyrka, idrottsliv, hembygdsföreningar och så vidare).

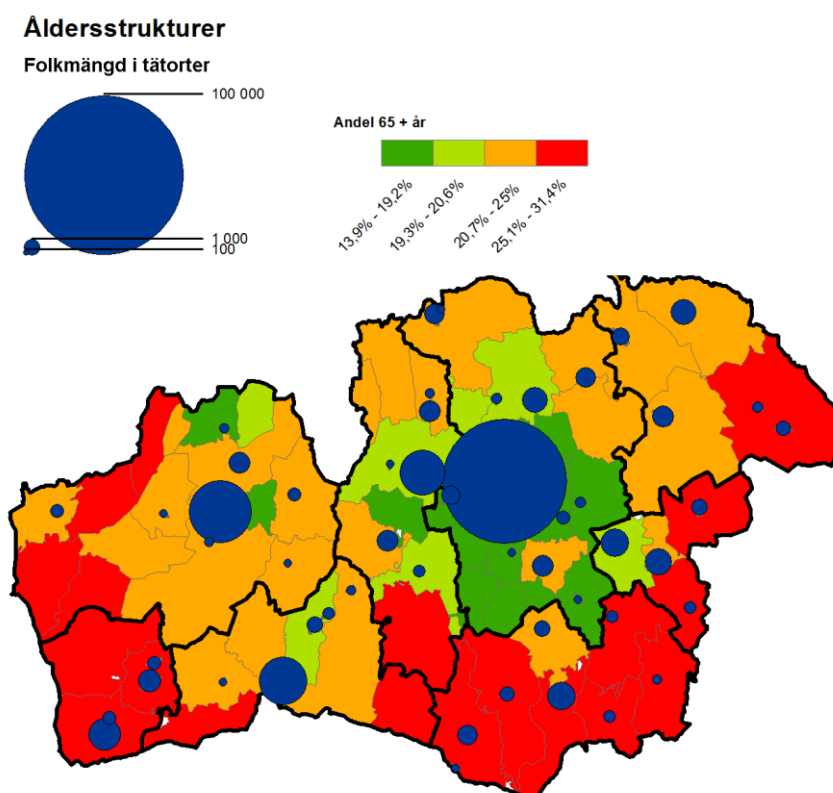
Slutsatserna i rapporten är inte förvånansvärda men identifierar ändå något väsentligt – att en positiv utveckling grundas på att identifiera relativa basstyrkeförhållanden givet den övergripande samhällsutvecklingen. I rapporten *Det nya*

⁴ Tillväxtanalys. *Orter med befolkningsökning – Exempel på attraktiva orter perioden 2000-2010*. URL: http://www.tillvaxtanalys.se/download/18.56ef093c139bf3ef89029c2/1349864046677/Rapport_2011_11.pdf

*Sverige – regionala mönster vid övergången från industrisamhälle till informationssamhälle*⁵ understryks att det i informationssamhället är viktigt att betona just attraktiva boendemiljöer och inte administrativa enheter; människor väljer att flytta till en ort – inte till en kommun eller ett arbetsmarknadsområde. Studien visar att ekonomisk tillväxt och ett dynamiskt näringsliv inte alltid per automatik är tillräckligt för att locka inflyttare; utan det krävs också att människor *uppfattar* platsen som en attraktiv boendemiljö för att de ska flytta dit.

Åldersstrukturer

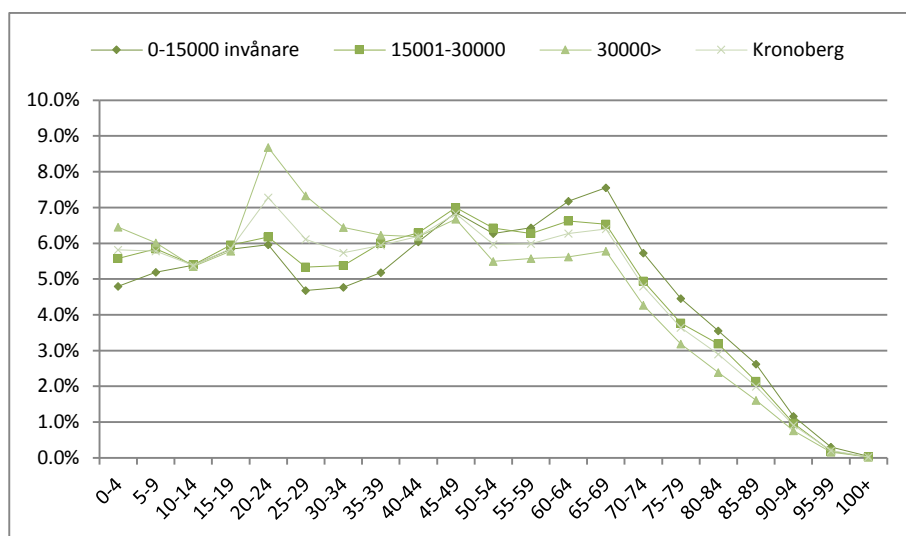
Karta 2: Geografins åldersstrukturer, Kronobergs län 2012

Den demografiska utvecklingen inom länet är förhållandevis tydlig – perifera områden, i länets ytterkanter, har en äldre befolkning än mer centrala delar. Kartan avspeglar även de flyttningsmönster som finns inom regionen; ju högre inflyttning, desto lägre ålderskvot. Runt länets större samhällen, så som Växjö, Ljungby, Alvesta samt Älmhult, är ålderskvoten inom riks- och länsgenomsnittet eller lägre. Men i utkanterna av länet, särskilt i länets sydöstra och sydvästra delar är förhållandet det motsatta.

⁵ Nilsson, Jan-Evert, Blekinge Tekniska Högskola. *Det nya Sverige – regionala mönster vid övergången från industrisamhälle till informationssamhälle*. URL: <http://www.entreprenorsregionen.se/res/pub/1490/DetNyaSverige.pdf>

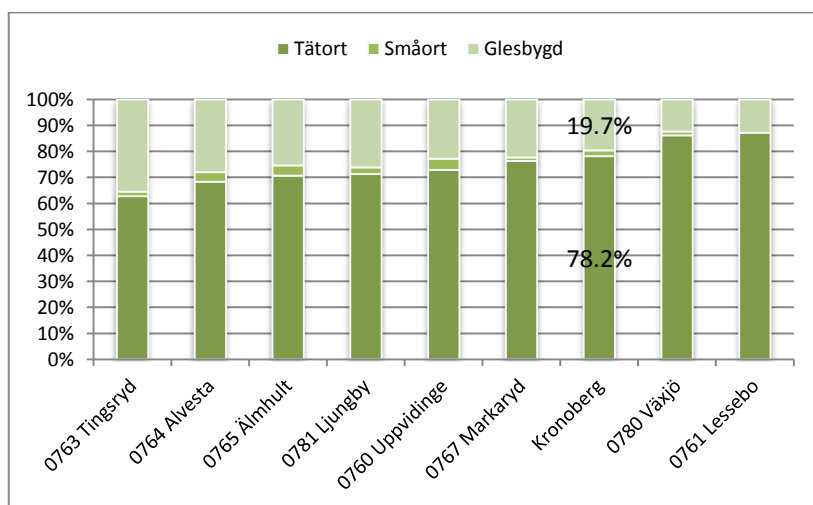
Diagram 14: Åldersstrukturer utifrån kommunstorlek, Kronobergs län, 2012.

Länskommunernas åldersstrukturer är högst beroende av befolkningsantalet; små kommuner har en förhållandevis gammal åldersstruktur, större kommuner en något yngre. Ett underskott av yngre, 25-39 år, i de mindre kommunerna bidrar till att andelen äldre, 60-69 år, är betydligt högre i dessa kommuner än i de större kommunerna. Sett till länets mindre kommuner, med upp till 15000 invånare, har antalet ungdomar mellan 20-29 år boendes i någon av dessa kommuner minskat med 20 % sedan 1990. I de medelstora kommunerna, med 15000–30000 invånare, har antalet ungdomar i samma åldersspann minskat med 10 %. Motsatt utveckling har dock skett i Växjö kommun, där antalet ungdomar boendes i kommunen i åldern 20-29 år har ökat med över 30 % sedan 1990.

Geografin

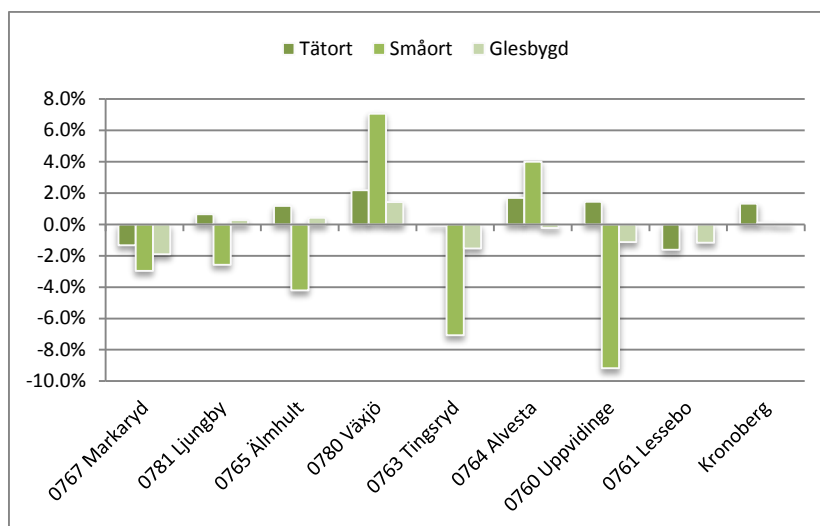
Diagram 15: Andel av länets befolkning boende i tätort, småort eller glesbygd, Kronobergs läns kommuner, 2012.

Drygt 78 % av länets invånare bor i tätort och trenden under de senaste decennierna har varit att denna andel ökar. Ungefär var femte person i länet bor på

landsbygd och endast 2 % i småort. Boende på landsbygd är vanligast i Tingsryd, Alvesta samt Älmhult. I Växjö och Lessebo bor över 85 % i tätort och endast drygt 2 % av länets invånare bor i småort.

Diagram 16: Befolkningsutveckling, antalet boende i tätort, småort samt glesbygd. 2010-2012.

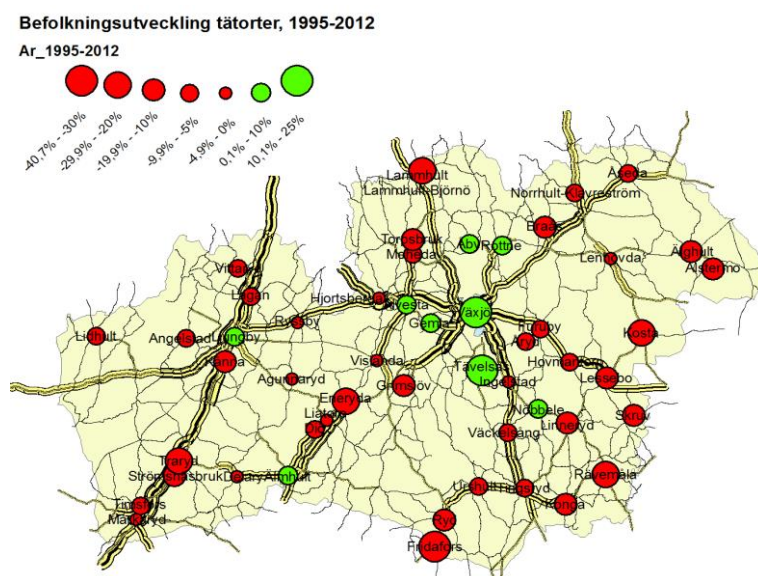

Sedan mitten av nittioalet har antalet invånare i länet boende på landsbygden minskat med drygt 8 %. Under tidsperioden 1995-2010 har trenden varit ihållande; men under de senaste två åren har antalet boende på landsbygden ökat - om än ytterst marginellt (0,1 %). Det är därför svårt att dra några slutsatser huruvida den positiva befolkningsutvecklingen på landsbygden kommer att fortsätta. Men sett över tid har minskningstakten, vad gäller invånare på landsbygden, avtagit sedan 2005 för att under de senaste två åren uppvisa en ytterst marginell ökning.

En mer stadigvarande positiv befolkningsutveckling på landsbygden har skett i Växjö kommun. Där har antalet boende på landsbygd, sedan 2005, ökat med över 3 %. Den positiva utvecklingen har fortsatt även under 2010-2012. Befolkningsutvecklingen på landsbygden, sedan 1995, har varit mest negativ i kommunerna Tingsryd, Uppvidinge, Markaryd samt Älmhult. I dessa kommuner har antalet boende på landsbygden minskat med mellan 5-8 % sedan 2005.

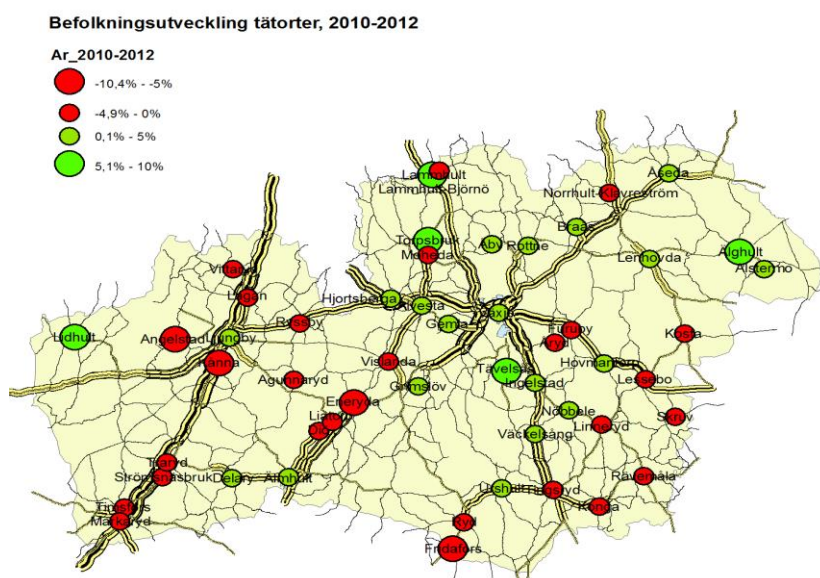
Utvecklingen av antalet invånare – ur ett längre perspektiv – som bor i småort har varit liknande den som präglar befolkningsutvecklingen på landsbygden; totalt har antalet länsinvånare boende i småort minskat med 14 % under tidsperioden 1995-2012. Befolkningsutvecklingen i småorter är förhållandevis svår att förklara som en följd av att antalet boende i småorter kan öka både av positiva och negativa anledningar. Exempelvis har nya småorter växt fram runt Växjö som en följd av nybyggnationer i stadens ytterkanter, samtidigt har småorter tillkommit i mindre kommuner som en följd av att befolkningmängden i tätorter kommit att understiga 200 invånare. Den generella tendensen har dock varit att småorter runt Växjö har haft en starkare utveckling än småorter i mindre kommuner – detta både ur ett långt och kort perspektiv.

Karta 3: Tätorter med befolkningsökning, Kronobergs län 1995-2012

Ur ett längre perspektiv har en överväldigande majoritet av tätorterna i länet haft en negativ befolkningsstillväxt; under tidsperioden 1995-2012 har endast 17 %⁶, nio orter, haft en positiv befolkningsutveckling. Samtidigt har antalet län-sinvånare boende i tätort sedan 1995 fram till 2012 ökat med 7 %. Av de nio tätorterna som har stått för befolkningsökningen är fyra av dem centralorter; Växjö, Ljungby, Alvesta och Älmhult. De övriga fem orterna med en positiv befolkningsutveckling sedan 1995 – Rottne, Åby, Nöbbele, Tävellsås, Gemla – är samtliga i nära anslutning till Växjö centralort. Svagast befolkningsutveckling under denna tidsperiod har tätorterna Fridafors, Björnö, Eneryda, Rävemåla, Traryd och Kosta haft

Karta 3: Tätorter med befolkningsökning 1995-2012

⁶Orterna Fröseke, Uppvidinge kommun, och Häradsbäck, Älmhults kommun, är exkluderade ur ovan exempel. Dessa båda orter har sedan 1995 blivit småorter som en följd av att invånarantalet i respektive ort minskat till under 200 personer.

Flera tätorter har dock haft en återhämtning sedan nedgången under nittiotalet; mellan 2000-2012 har 20 orter haft en positiv befolkningsutveckling och mellan 2005-2012 har antalet orter med befolkningsstillväxt ökat till 25 stycken. Under de senaste åren, 2010-2012, har några orter som under lång tid inte haft en positiv befolkningsutveckling vänt trenden (om än marginellt i vissa fall). Några exempel på dessa orter är; Väckelsång, Lammhult, Lidhult och Hovmantorp.

Att fler orter växer tyder på en mer spridd befolkningsstillväxt inom länet där befolkningsstillväxten i Växjö synes spridits till omkringliggande orter i ett allt vidare omland, exempelvis kan Hovmantorp, Väckelsång samt Ingelstad tjäna som exempel för detta. Samma fenomen kan även skönjas runt Älmhult, där Delary under en längre tid har haft en positiv befolkningsutveckling, och i Alvesta kommun har både Alvesta och Hjortsberga haft en positiv befolkningsutveckling sedan 2005. Att flera orter i Uppvidinge kommun har haft en positiv befolkningsutveckling under senare år kan primärt förklaras av kommunens höga flyktingmottagande.

Orter som växer i Kronoberg – vad kännetecknar dem?

Ett flertal i orter i Kronobergs län har under 00- och 10-talet haft en positiv befolkningsutveckling. Under nittiotalet var utvecklingen den motsatta då endast ett fåtal procent av länets tätorter hade en positiv utveckling. Frågan är vad som kännetecknar de orter i länet som under senare år har vänt trenden? För att belysa frågan har ett antal orter som har haft en befolkningsökning under 2000-talet valts ut till att studeras lite närmre.

Urvalet har baserats på att orterna ska ha haft en befolkningsökning under 2000-talet, och att de ska symbolisera någon av de "ortskaraktärer" som Tillväxtanalys utpekade i sin studie över vilka orter som växer. För att få lite djupare kunskap om orterna har en sakkunnig i respektive kommun intervjuats.

Urshult – en ort med turistprägel och stark "byanda"

Antalet invånare i Urshult, beläget i Tingsryds kommun, ökade under 2012 med 3,7 % jämfört med 2010, och jämfört med 2005 har befolkningen ökat med drygt en procent. Att pendla till Växjö med bil tar nästan 50 minuter, men in till Tingsryd tar det endast drygt tio minuter. Den främsta anledningen till att Urshult växer synes således inte vara närheten till Växjö – det finns närmre alternativ – utan snarare andra faktorer.

Ortsmässigt innehar Urshult en turistisk prägel, vilket inte minst beror på att Åsnen ligger precis intill orten. Närheten till Åsnen medför att det finns ett antal sjönära boenden, vilket tillsammans med äppelodlingar och en del öppna landskap skapar en säregen naturmiljö.

Den sakkunnige menar att Urshult präglas av ett starkt civilsamhälle; föreningslivet är framträdande och det finns flera föreningar som arbetar med ortens utveckling. Exempelvis har särskilda turistsatsningar igångsatts som ett led i att förstärka ortens turismarbete. Utifrån Urshults karaktäristik skulle orten kunna

klassificeras som sjönära, turistisk och med en stark civil sektor. Pendlingsfaktorn är inte här lika påtaglig, då orten ligger något utanför de större stråken, däremot är närheten till Tingsryds arbetsmarknad påtaglig.

Väckelsång – en ort med god service och pendlingsmöjligheter

Väckelsång, beläget i Tingsryds kommun, hade under 2012 en befolkningsökning på drygt 4 % jämfört med 2010. Detta är första gången – utifrån femårsperioder – orten har haft en positiv befolkningsutveckling sedan 1995.

Till skillnad från Urshult har Väckelsång ingen turistkaraktär; inte heller erbjuds ett sjönära boende. Den sakkunnige menar snarare att i Väckelsång kan befolkningsökningen primärt förklaras med goda pendlingsmöjligheter till Växjö och Tingsryd tillsammans med tillgång till ett prisvärt boende. Att pendla in till Växjö tar ungefär 30 minuter, och till Tingsryd drygt 10 minuter och orten ligger utmed ett av regionens mer framträdande trafikstråk och tillgången till infrastruktur är därmed god.

En annan aspekt som kan förklara befolkningsökningen i Väckelsång är tillgången till privat- och offentlig service. I orten finns tillgång till livsmedelsbutik, flertalet restauranger och ett antal andra butiker. Vidare erbjuds även tillgång till en F-6 skola.

Tävelsås – en ort med sjönära boende och närhet till en större arbetsmarknad

Tävelsås, beläget i Växjö kommun, har haft en stabil befolkningsutveckling under de senaste decennierna och under 2012 ökade antalet invånare med drygt 14 % jämfört med 1995. Orten ligger väldigt nära Växjö och pendlingsavståndet uppgår endast till ungefär tio minuter. Under de senaste åren har ett antal nybyggnationer skett i orten. De nya bostäderna har bidragit till en ökad inflyttning av barnfamiljer vilket medfört att det även finns en skola på orten. Det övriga serviceutbudet är förhållandevis litet, men kompenseras genom närheten till Växjö.

Utifrån de kategorier som tidigare har använts för att identifiera varför orterna växer är flera av dem applicerbara på Tävelsås. I orten erbjuds sjönära boende, närhet till en större arbetsmarknad samt offentlig service (b.la. tillgång till skola). Orten är främst ett gott exempel på hur människor med önskan om att bo mer lantligt, men ändå ha nära tillgång till staden, kan välja att bo och hur det är möjligt att boendeplanera utifrån detta.

Lidhult – en gränsbygd med starkt näringsliv

Lidhult är en gränsbygd, beläget i Ljungby kommun, och har haft en befolkningsökning på drygt 5 % sedan år 2000. Med bil från Lidhult tar det drygt 45 min att ta sig till Halmstad, och 35 minuter till Ljungby. Till Växjö är resetiden dock över en timme. Orten är således ett exempel på en gränsort som har närmre till en regional centrumstad i ett annat län än den i det egna länet.

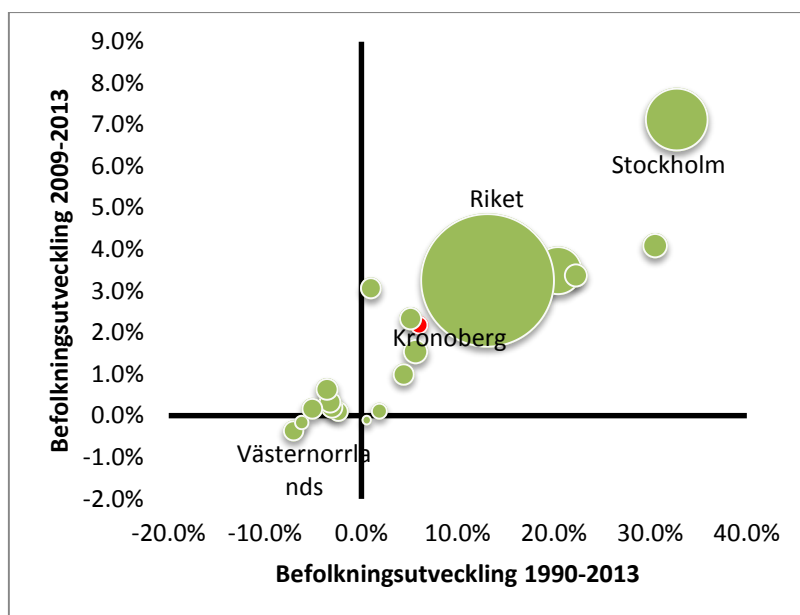
Utöver läget som en regional gränsbygdsort är en betydande förklaringsfaktor till Lidhults positiva befolkningsutveckling att orten har, i förhållande till sin storlek, ett starkt näringsliv. I jämförelse med orter i liknande storlek är det en stor andel av Lidhults befolkning som både bor och arbetar i orten; även inpendlingen är hög med tanke på ortens befolkningsantal, vilket bidrar till en stor dagbefolkning vilket skapar en marknad för affärer och annan samhällsservice.

Sammanfattande diskussion om orter i Kronobergs län med en befolkningsökning

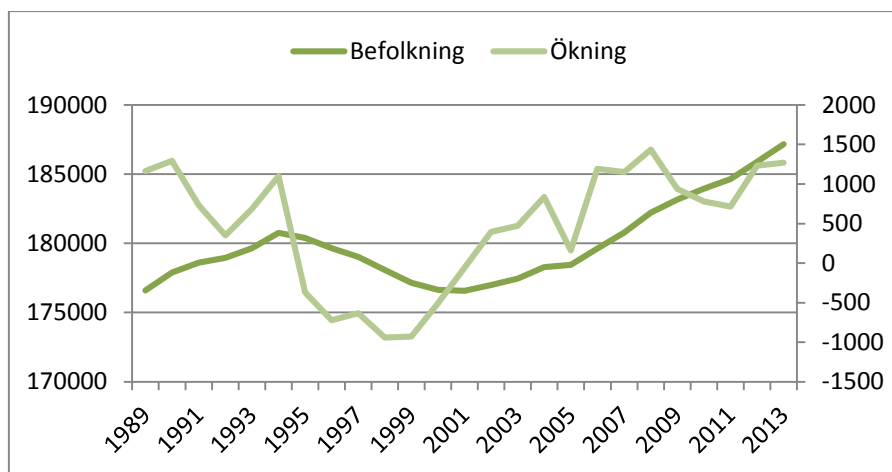
Det finns flertalet olika förklaringar till varför olika orter växer i Kronobergs län och det är svårt att utpeka någon enskild faktor till en Orts tillväxt. Men utifrån de slutsatser som har gjorts i tidigare studier inom samma område är det ändå tydligt att orterna med en befolkningstillväxt i Kronobergs län i mer eller mindre utsträckning präglas av närhet till en större arbetsmarknad, turism, sjö-ära eller en stark ”byanda”; förmodligen är sanningen att de växande orterna i mer eller mindre utsträckning präglas av flera av dessa egenskaper. Vidare har de orter som här använts som exempel – i varierande utsträckning – ett visst basutbud av service.

Bilaga 1: Diagram och tabeller

Länens befolkningsutveckling, 1990-2013

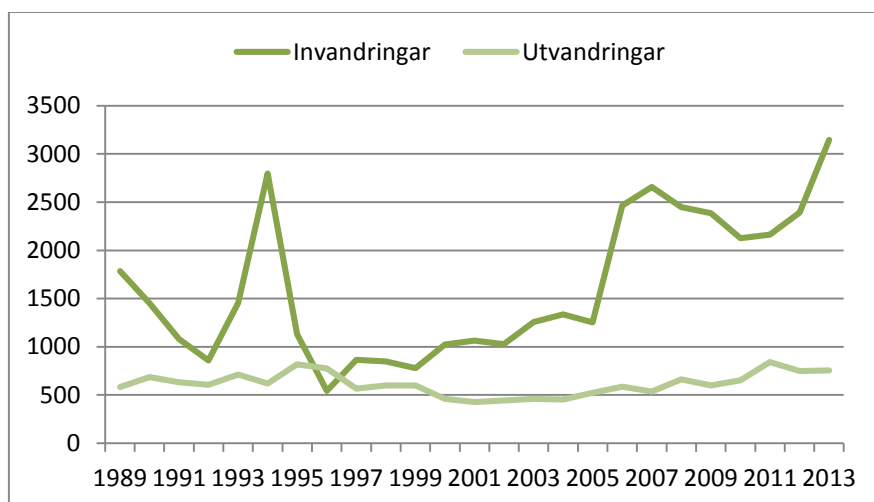
Befolkningsutveckling Kronobergs län, 1989-2013.

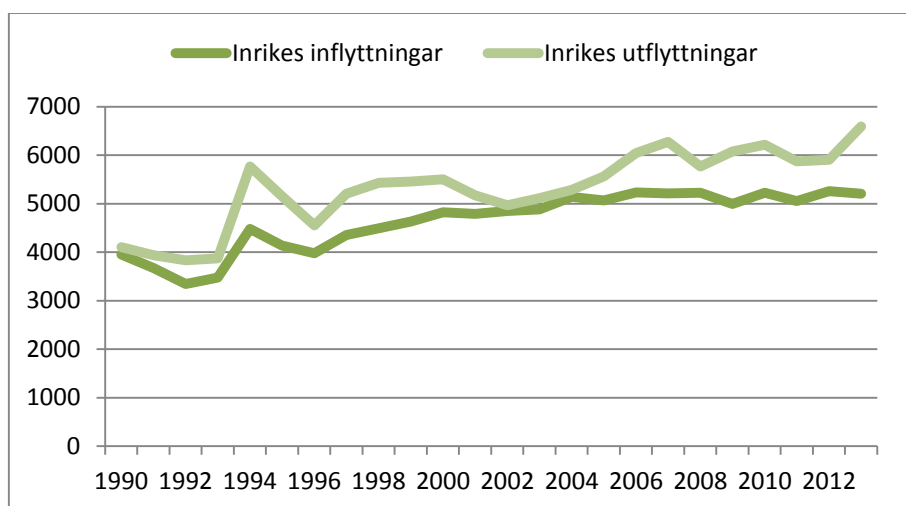
Befolkningsutveckling, kommunerna, 1990-2013

	1990	1995	2000	2005	2010	2013	Utveckling 1990-2013
0760 Uppvidinge	10613	10389	9807	9466	9244	9288	-12.5%
0761 Lessebo	8933	8959	8365	8127	8139	8059	-9.8%
0763 Tingsryd	14507	14367	13371	12793	12231	12156	-16.2%
0764 Alvesta	19754	19714	18916	18684	18802	19280	-2.4%
0765 Älmhult	15945	15971	15403	15346	15603	15759	-1.2%
0767 Markaryd	11093	10609	9798	9571	9619	9515	-14.2%
0780 Växjö	69547	72767	73901	77363	83005	85822	23.4%
0781 Ljungby	27490	27601	27078	27093	27297	27277	-0.8%
Kronoberg	177882	180377	176639	178443	183940	187156	5.2%

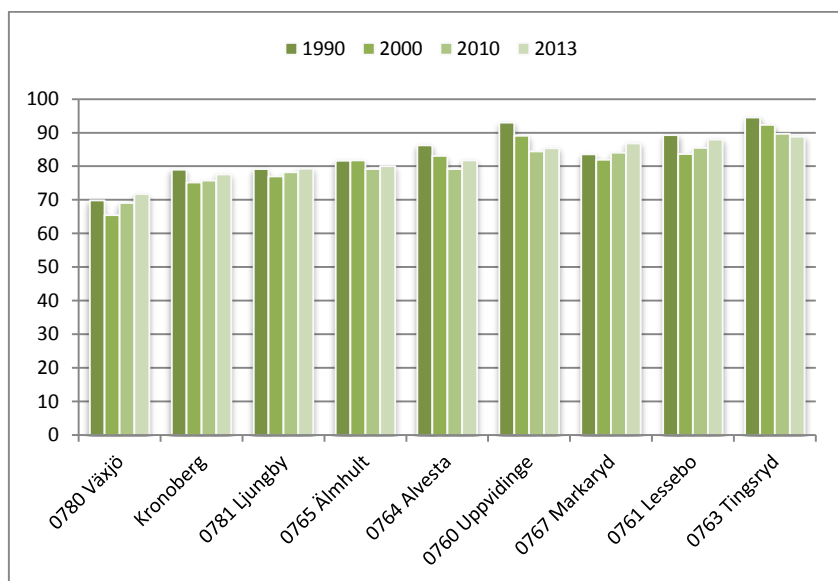
In- och utvandringar från Kronobergs län, 1989-2013.

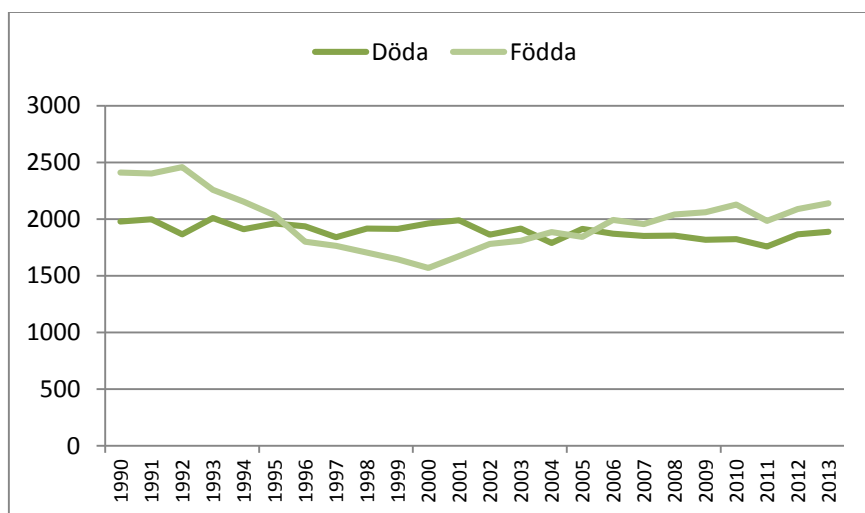
Inrikes in- och utflyttningar, 1990-2013. Kronobergs län.

Demografisk försörjningskvot, kommunerna 1990-2013

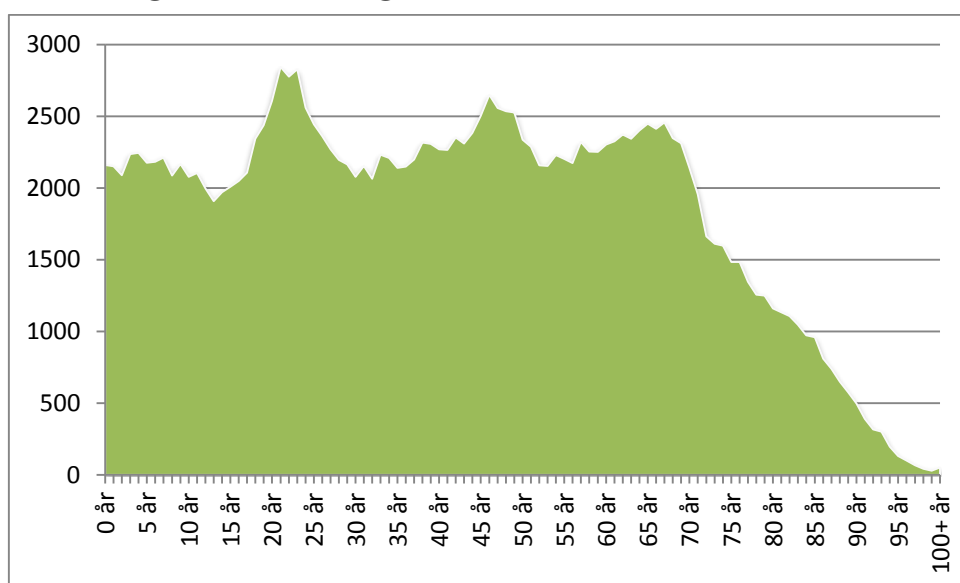
Födda och döda, Kronobergs län, 1990-2013

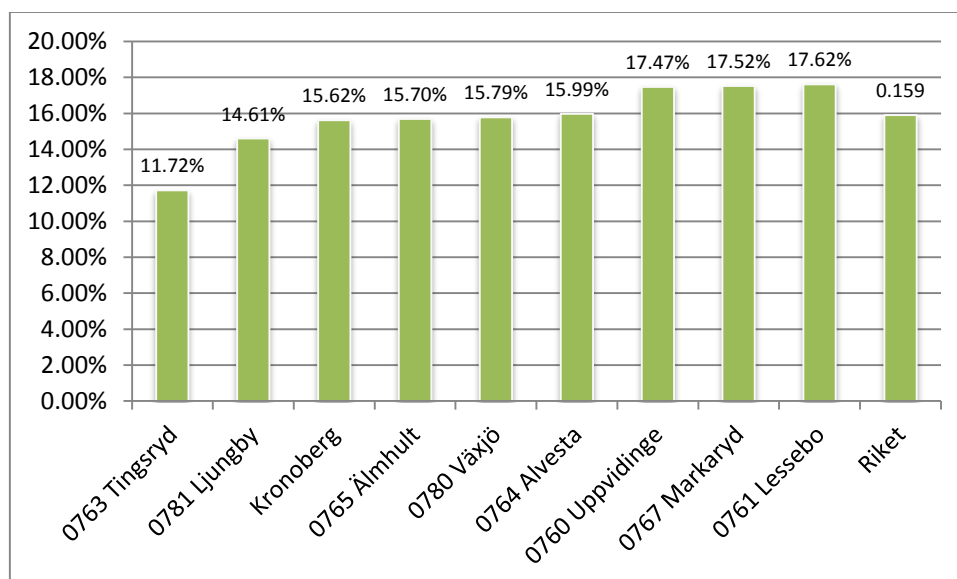
Tätorts-, landsbygds- och småortsutveckling, kommunerna 1995-2012

	Invånare efter boende, i %, 2012			Förändring i antal boende 1995-2012		
	Tätort	Småort	Glesbygd	Tätort	Småort	Glesbygd
0767 Markaryd	76.3%	1.4%	22.3%	-7.2%	-67.3%	-12.5%
0781 Ljungby	71.3%	2.6%	26.1%	3.1%	-24.5%	-7.0%
0765 Älmhult	70.7%	3.9%	25.4%	2.3%	5.1%	-11.5%
0780 Växjö	86.1%	1.5%	12.4%	19.8%	5.9%	-0.8%
0763 Tingsryd	62.8%	1.7%	35.5%	-11.6%	-49.5%	-19.2%
0764 Alvesta	68.3%	3.7%	28.0%	-1.9%	-16.3%	-5.1%
0760 Uppvidinge	72.9%	4.3%	22.9%	-10.3%	21.8%	-16.1%
0761 Lessebo	87.2%	0.0%	12.8%	-10.8%	0.0%	-8.6%
Kronoberg	78.2%	2.2%	19.7%	7.0%	-14.3%	-8.2%

Kronobergs läns folkmängd efter ålder, 2012

Andel utrikes födda av befolkningen, 2013, kommunerna

Befolkningsutveckling tätorter, 1995-2012

Tätort	1995-2012	2010-2012	Invånare 2012
T1940 Markaryd, (Markaryd)	-0.03%	-1.99%	3887
T1980 Strömsnäsbruk, (Markaryd)	-13.70%	0.00%	2066
T1988 Timsfors, (Markaryd)	-6.15%	-1.73%	626
T2000 Traryd, (Markaryd)	-22.54%	-1.06%	653
T1828 Delary, (Älmhult)	0.00%	1.80%	226
T1832 Diö, (Älmhult)	-6.60%	-0.44%	906
T1840 Eneryda, (Älmhult)	-25.12%	-5.62%	319
T1880 Häradsbäck, (Älmhult)	-24.04%	-11.73%	158
T1920 Liatorp, (Älmhult)	-4.84%	-4.32%	531
T2048 Älmhult, (Älmhult)	7.68%	1.94%	9129
T1900 Kånna, (Ljungby)	-15.90%	-6.82%	328
T1904 Lagan, (Ljungby)	-6.79%	-1.66%	1715
T1924 Lidhult, (Ljungby)	-6.51%	5.73%	646
T1936 Ljungby, (Ljungby)	6.26%	1.19%	15386
T1964 Ryssby, (Ljungby)	-4.34%	-0.28%	705
T2016 Vittaryd, (Ljungby)	-8.13%	-4.09%	305
T1812 Angelstad, (Ljungby)	-6.88%	-5.17%	257
T1802 Agunnaryd, (Ljungby)	-0.47%	-4.09%	211
T1808 Alvesta, (Alvesta)	2.35%	2.51%	8218
T1860 Grimslöv, (Alvesta)	-15.70%	0.51%	596
T1872 Hjortsberga, (Alvesta)	-3.08%	2.86%	252
T1944 Moheda, (Alvesta)	-9.37%	-0.88%	1808
T1996 Torpsbruk, (Alvesta)	-14.35%	8.98%	364
T2012 Vislanda, (Alvesta)	-4.19%	-0.45%	1761
T1844 Fridafors, (Tingsryd)	-40.72%	-10.41%	198
T1892 Konga, (Tingsryd)	-15.27%	-2.10%	466
T1932 Linneryd, (Tingsryd)	-17.04%	-1.23%	482

T1960 Ryd, (Tingsryd)	-14.62%	-0.57%	1407
T1968 Rävemåla, (Tingsryd)	-28.02%	-4.76%	280
T1992 Tingsryd, (Tingsryd)	-5.56%	-0.49%	3022
T2004 Urshult, (Tingsryd)	-7.11%	3.65%	823
T2020 Väckelsång, (Tingsryd)	-8.52%	4.42%	945
T1820 Braås, (Växjö)	-12.17%	1.68%	1573
T1852 Furuby, (Växjö)	-7.89%	-2.69%	362
T1856 Gemla, (Växjö)	4.13%	3.35%	1387
T1884 Ingelstad, (Växjö)	-1.43%	2.93%	1723
T1908 Lammhult, (Växjö)	-1.43%	8.36%	1581
T1952 Nöbböle, (Växjö)	1.52%	3.89%	267
T1956 Rottne, (Växjö)	4.26%	1.87%	2398
T2024 Växjö, (Växjö)	24.65%	2.09%	62159
T2028 Åby, (Växjö)	1.99%	1.10%	461
T2032 Åryd, (Växjö)	-7.67%	-1.46%	674
T1818 Björnö, (Växjö)	-28.67%	-0.47%	214
T2002 Tävelsås, (Växjö)	14.49%	5.33%	237
T1876 Hovmantorp, (Lessebo)	-6.34%	0.33%	3001
T1896 Kosta, (Lessebo)	-21.33%	-3.62%	852
T1916 Lessebo, (Lessebo)	-11.32%	-3.22%	2649
T1976 Skruv, (Lessebo)	-13.85%	-1.02%	485
T1804 Alstermo, (Uppvidinge)	-13.17%	0.97%	837
T1848 Fröseke, (Uppvidinge)	-36.36%	-5.77%	147
T1948 Norrhult-Klavrestrom, (Uppvidinge **)	-8.81%	-0.33%	1211
T1912 Lenhovda, (Uppvidinge)	-3.60%	1.32%	1767
T2036 Åseda, (Uppvidinge)	-5.86%	1.73%	2472
T2040 Älghult, (Uppvidinge)	-14.93%	6.05%	473